

Tatjana Polajner*

Latinščina na OŠ Slave Klavore v Mariboru v obdobju od 1991–1995

V začetku devetdesetih let prejšnjega stoletja smo pričeli izvajati projekt osemletnega učenja latinščine.

Prva štiri leta učenja latinščine so se pričela na petih OŠ, naslednja štiri leta učenja so se nadaljevala na dveh gimnazijah. K izvajanju projekta so v Ljubljani pristopile tri osnovne šole, v Mariboru pa dve. Ena od teh dveh, ki se je pridružila projektu, je bila OŠ Slave Klavore na Teznu v Mariboru.

Pod vodstvom tedanjega ravnatelja mag. Alojza Fošnarica se je pričel pouk latinščine na OŠ Slave Klavore v Mariboru z vpisom v latinski oddelek v šol. letu 1991/1992 in je trajal nekaj let, dokler ni na koncu ugasnil.

Kar nekaj izjemnih zaslug za uvedbo in izvedbo projekta je pripadlo ravnatelju mag. Alojzu Fošnaricu. Prva je bila ravno ta, da se je zavzel za projektno učenje latinščine »na desnem bregu Drave v pretežno industrijskem mestnem delu in njegovem širšem zaledju, tja do Miklavža na Dravskem polju«, kot je sam dejal. Druga zasluga je bila, da je ob objavi razpisa za vpis v latinske paralelke dal popraviti ključno besedo v besedilu, tj. besedo 'pogoj' v 'kriterij' vpisa in tako je razpis dobil potrebno soglasje. Tretja zasluga je bila, da je ves čas poučevanja skrbno in prizadevno spremljal projektno učenje, se tedensko posvetoval z učiteljico o pouku latinščine in sooblikoval evalvacijo projekta. Na te posvete je po potrebi pritegnil razredničarke ter vključeval učitelje predmetov, ki so se tesneje povezovali z latinščino, zlasti učitelje slovenščine in zgodovine idr. Njegova osnovna misel pri uvedbi in izvedbi projekta, ki jo je rad poudarjal, je bila, da je treba najprej vedeti, »kaj hočemo s projektom doseči in kaj je njegov glavni cilj«. Kadar je bil govor o metodičnih in didaktičnih vprašanjih pouka, je pogosto dejal, da »je treba stopiti dva koraka nazaj, da bomo lahko stopili enega naprej«. Enkrat je celo prisostvoval pouku latinščine. Prav tako je uvidel, da so nujna pedagoška srečanja profesorjev latinščine s kolegi na drugih OŠ, na nekaterih je tudi osebno sodeloval. Vsekakor je bilo njegovo poslanstvo ravnatelja in človeka pri projektu poučevanja latinščine takšno, kakršnega bi si lahko mnogi samo želeli. Z veseljem se spominjam sodelovanja z njim ter sem mu s toplino v srcu hvaležna za vse.

V drugem letu učenja smo povabili vse starše latinskih oddelkov na sestanek in jim predstavili projektno učenje ter njegove glavne učne cilje. Ravnatelj je sestavil in

---

* Tatjana Polajner, prof. latinščine in stare grščine, Maribor, e-pošta: tatjana.polajner@gmail.com

Pred tablo na Cesti cesarskih forumov proti Koloseju (hrani Tatjana Polajner).

dal opraviti kratko anketo, tj. isto skupino približno desetih vprašanj je postavil staršem in njihovim otrokom. Glavni ugotovitvi sta bili, da so starši razvrstili zahtevnost pouka za eno stopnjo više na lestvici kot njihovi otroci in da so pri teh otrocih izrazito izstopale korelacije med latinščino in likovno ter glasbeno umetnostjo. Ali ta anketa kot dokument še obstaja, mi žal ta trenutek ni znano.

Dragoceni so bili pogosti sestanki, ki jih je posebej za latiniste, izvajalce projekta, sklicevala vodja projekta pri ZRSŠ dr. Katja Pavlič Škerjanc in kjer smo si izmenjevali izkušnje in se pogovorili o realizaciji projekta in njegovih prihodnjih načrtih. Za latinske oddelke smo uvedli eksterno preverjanje znanja. Poleg sestankov za izvajanje in potek projektnega učenja je gospa kot svetovalka za klasične jezike pri ZRSŠ organizirala pedagoške delavnice ter seminarje, ki smo se jih udeleževali vsi latinisti, ki smo poučevali latinščino v OŠ in gimnazijah.

Zgledno je bilo sodelovanje z razredničarkami latinskih oddelkov, ki so dejansko reševale vse probleme v oddelčnih skupnostih. Učiteljica latinščine pa je skupaj z drugimi učitelji in učiteljicami, ki so poučevali v latinskih oddelkih, usklajevala učne vsebine predmetov, zlasti s poukom slovenščine ter zgodovine idr. Kot primer takega sodelovanja naj povem, da je učiteljica slovenščine za potrebe latinščine razložila pasiv prej, kot je bilo predvideno v rednem učnem načrtu slovenščine.

Posebej zanimive so bile izkušnje s starši otrok na govorilnih urah, saj se je v šolskem predmetniku pojavila nova učna vsebina latinščina in ta je spodbujala starše in bližnje sorodnike k razmišljanju o latinščini z marsikaterega vidika, npr. kako naj

Pogled s Kapitola na Rimski forum (hrani Tatjana Polajner).

se je otroci učijo, kaj jo dela drugačno od drugih predmetov, kako jo hkrati odkrivajo v rednih učnih predmetih in kje jim bo njeno znanje koristilo v nadaljnjem šolanju.

Neka mama je pripovedovala o svoji hčerki, da ob latinščini odkriva slovnične kategorije v materinščini, neka druga mama je na govorilno uro prišla z beležko v roki in me prosila za nasvete, kako se naj njen sin uči besedišča, tretja mama je povedala, da je njena hči pravi knjižni molj, in s svojo bralno sposobnostjo se je zelo izkazala pri hitrem branju nalog in pri poznavanju antične mitologije. Za neko učenko mi je njena mama dejala, da želi postati raziskovalka, in ta deklica je s strastjo iz knjig pripravljala latinsko tematsko mapo ter plakat. In še veliko drugih zgodb je.

Število učencev v latinskih oddelkih je v letih 1991–1995 ves čas postopoma naraščalo:

Šolsko leto	Število učencev
1991/92	13
1992/93	18
1993/94	19
1994/95	23
Skupaj	73

V tem štiriletnem obdobju je skupno število vpisanih v latinske paralelke znašalo: 73 učencev in učenk.

V šol. letu 1994/1995 smo se povezali z OŠ bratov Polančičev, ki je prav tako izvajala projektno učenje latinščine v istem času, ter se v jeseni dogovorili za skupno ekskurzijo pod naslovom Emona, na kateri so si učenci in učenke sedmega razreda ogledali Arheološki park Rimsko nekropolo v Šempetru v Savinjski dolini ter ostanek rimske ceste v bližini. Osrednji del ekskurzije pa je predstavljal ogled antične Emone, ki smo ga opravili pod vodstvom Mestnega muzeja Ljubljana: Emona (npr. zanimivost so ostanki rimskega obzidja kot leseni čoki v cestnem asfaltu Vegove ulice), rimski zid na Mirju, mozaiki v Emonski hiši v Jakopičevem vrtu, AP Zgodnjekrščansko središče. Obiskali smo Narodni muzej Slovenije in v njihovi delavnici kovali rimski denar.

V istem šolskem letu smo se z učenci in učenkami osmega razreda obeh mariborskih osnovnih šol spomladi odpravili na ekskurzijo v tujino. Odpotovali smo v Rim in Pompeje. Pod odličnim vodstvom turistične vodnice gospe Neve Berginc, umetnostne zgodovinarke, smo odkrivali lepote od antičnega sveta do novodobnega časa.

Ta kratek prispevek se nanaša na štiriletno obdobje poučevanja latinščine na tej OŠ in njegov zapis nastaja dvajset let pozneje, po spominu učiteljice latinskega jezika, ki ga želi predati Latinski kroniki. Za natančnejši vpogled v latinski projekt je vsa šolska dokumentacija na voljo v šolskem arhivu OŠ Slave Klavore.